

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.31/2025/11.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. október 2.
Az ügy tárgya: testi sértés büntette
Terhelt: ...
Első fok: Szombathelyi Járásbíróság, 6.B.82/2021/87., ítélet, tárgyalás, 2022. április 11.
Másodfok: Szombathelyi Törvényszék, 6.Bf.54/2022/13., ítélet, nyilvános ülés, 2022. október 11.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a testi sértés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szombathelyi Járásbíróság 6.B.82/2021/87., illetve a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 6.Bf.54/2022/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szombathelyi Járásbíróság a 2022. április 11-én kihirdetett 6.B.82/2021/87. számú ítéletével a terheltet testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. október 11-én meghozott 6.Bf.54/2022/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést 2 év 6 hónapra, míg a közügyektől eltiltást 3 évre súlyosította. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, egyebekben pedig a járásbíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[4] Indítványában „anyagi jogi törvénysértésként” kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nyilvános ülésén bizonyítási indítványainak előterjesztését követően megszakadt a telekommunikációs kapcsolat, majd pár perc elteltét követően visszatért, de csupán „egyirányú formában”, mert a büntetés-végrehajtási intézet végpontján hallható volt a kép és a hang, míg a bíróság tárgyalótermében csak a képközvetítés volt látható. Ennek ellenére a tanács elnöke kijelentette, hogy „nem érdekes, mert az ítéletet fel tudja olvasni, (...) fellebbezni meg úgysem lehet”. Ez oda vezetett, hogy nem terjeszthette elő védőbeszédét, és védőjével sem tudott kommunikálni, pedig kérte. Mindezek folytán a tisztességes eljáráshoz fűződő joga is csorbát szenvedett.

[5] Ugyancsak sérelmesnek tartotta, hogy a nyilvános ülésen megjelent védő a részére kirendelt védő helyettesét helyettesítette, úgy, hogy ő a helyettesítésről nem tudott, így a védőbeszéd tartalmáról sem egyeztetett a védővel.

[6] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.81/2025/2. számú átiratában az indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[7] Előrebocsátva, hogy a telekommunikációs eszközzel rögzített felvétel nem állt a Legfőbb Ügyészség rendelkezésére, a nyilvános ülésről készült jegyzőkönyv alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a terhelt jogai nem sérültek. A terhelt ugyanis a nyilvános ülésen felszólalt, kijelentve, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, és az írásban benyújtott bizonyítási indítványait a tanács elnökének kérdésére fenntartotta. A jegyzőkönyv a terhelt által kifogásolt technikai hibát nem tartalmazza, ugyanakkor az átirat szerint az sem valósított meg eljárási szabálysértést, ha a Szombathelyi Törvényszék az ítélet kihirdetése során esetlegesen nem hallhatta a terheltet, hiszen az ügydöntő határozat kihirdetése során az eljárásban részt vevő személyek nem szólhatnak fel. A Kúria Bfv.I.1.424/2022/11. számú határozatának [96] bekezdésében írtakra utalással úgy látta, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme egyetlen felülvizsgálati okot sem valósít meg, amiként az sem, ha a terheltnek nem állt módjában tanácskozni a védőjével a nyilvános ülésen.

[8] Ugyancsak megállapíthatónak tartotta, hogy a nyilvános ülésen részt vett helyettes védő csatolta a helyettesítési meghatalmazását, a terhelt érdekében védőbeszédet tartott, jelenléte folytán felülvizsgálati okot is megtestesítő abszolút eljárási szabálysértés sem valósulhatott meg. A védői tevékenység milyenségét, a kirendelt védő tevékenységének hatékonyságát a BH 2017.114. számon közzétett eseti döntés, a Kúria Bfv.II.223/2024/8., illetve a Bfv.II.214/2024/10. számú határozatának elvi tartalmára tekintettel nem tartotta vizsgálhatónak a felülvizsgálati eljárásban.

[9] Indítványozta ezért, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[10] 3. A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványban foglaltakat fenntartva megismételte, hogy a másodfokú bíróság nyilvános ülésén nem érvényesültek az alapvető büntetőeljárási jogai. Értetlenségét fejezte ki, hogy a Legfőbb Ügyészség miért tért ki a Be. általa nem is hivatkozott rendelkezéseire, így a Be. 649. §-ára, 608. §-ára, 599. §-ára vagy a 125. §-ra.

[11] Kifejtette továbbá, hogy védője perbeszédével nem értett egyet, de a hanghiba folytán ennek nem tudott hangot adni. Sérelmezte, hogy a bíróság ezt követően a kép- és hangfelvételt sem adta ki a részére, arra való hivatkozással, hogy nem áll rendelkezésre.

[12] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványa előterjesztését követően nem tanácskozní vonult vissza, hanem a bizonyítási indítványairól történő döntés érdekében. Ezt követően már csak az ügyésznek és a védőnek adott szót, neki azonban nem. Határozottan állította, hogy már a védőbeszéd időpontjában „sem volt hangja”, így a technikai hiba sem az ügydöntő határozat kihirdetése során keletkezett.

[13] Indokaira tekintettel a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és „új, tisztességes eljárás” elrendelését indítványozta.

[14] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[15] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[16] A bíróság jogerős ügydöntő határozata végleges és mindenkire kötelező döntést tartalmaz a vádról, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségéről, a büntetőjogi következményekről vagy ezek hiányáról [Be. 456. § (1) bekezdés], ekként a felülvizsgálat rendkívül jogorvoslatként a jogerő áttörésének kivételes, kizárólag a törvény által meghatározott esetekben igénybe vehető eszköze.

[17] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba, mégpedig a jogbiztonság elsődlegessége alapján. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak (Alaptörvénynek) megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható. {9/1992. (I. 30.) AB határozat indokolás V.4. pontja, 3107/2013. (V. 17.) AB határozat [24]}

[18] A jogerő intézménye a jogállamiság része, abban a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelménye nyer egyensúlyt. A jogbiztonság megkívánja, hogy belátható határidőn belül nyugvópontra jusson egy ügy. Alapvető alkotmányos érdek fűződik a jogerős döntések megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához, a jogorvoslati lehetőségek mellett beállt jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerő az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét hozza összhangba azzal, hogy utóbbi követelményt tekinti elsődlegesnek {3342/2017. (XII. 20.) AB határozat [32]}. A rendkívüli jogorvoslati eszközök – ilyen például a felülvizsgálat – áttörik az alaki jogerőt, ugyanakkor erre csak törvényben, szűk körben meghatározott feltételek fennállása esetén van lehetőség. A rendes jogorvoslat biztosítása a jogorvoslathoz való jogból fakadóan alkotmányos kötelezettség, más a helyzet ugyanakkor a rendkívüli jogorvoslatokkal, amelyek biztosítása egyrészt nem fakad a jogorvoslathoz való jogból, másrészt a jogbiztonság követelménye is komoly gátat szab alkalmazásuk elé {3342/2017. (XII. 20.) AB határozat [31]}.

[19] Az Alkotmánybíróság határozataiban megjelenített alkotmányos elveknek megfelelően ezért a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat nem alanyi jog, és az kizárólag a törvényben kimerítően meghatározott feltételek mellett igényelhető. Az eljárási törvény a rendkívüli jogorvoslattal támadható határozatok megjelölésén és az arra alapot adó okok felsorolásán túl részletesen meghatározza a felülvizsgálat alanyi, tárgyi és – a terhelt terhére szóló indítvány esetén – időbeli feltételét, valamint a Kúria felülbírálati és döntési jogkörét.

[20] Amint azt a terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében maga is kijelentette, indítványában egyáltalán nem jelölte meg, hogy vélekedése szerint a felülvizsgálatra a törvényben meghatározott mely ok ad alapot. A Be. 649. §-ában írt valamely törvényi ok bekövetkezésének hiányában azonban felülvizsgálatnak sincs helye. Éppen ezért a Kúria a beadványt a tartalma szerint vette figyelembe. A beadványok, nyilatkozatok elbírálásának alapvető rendező elve szerint ugyanis azokat soha nem a megnevezésük, hanem mindenkor a tartalmuk szerint kell elbírálni (BH 2003.355.). Tartalma szerint pedig a terhelt eljárási szabálysértéseket kifogásolt, ezért a Kúria a Be. 649. § (2) bekezdésében írt törvényi okok alapulvételével vizsgálta, hogy az indítvány alapot ad-e a felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[21] 2.1. A terhelt eljárási szabálysértésre való hivatkozásként értékelhetően kifogásolta, hogy a másodfokú eljárásban

- sérelmet szenvedett a tisztességes eljáráshoz fűződő joga,
- helyettes védő járt el az érdekében, aki a perbeszéd tartalmáról nem egyeztetett vele, sőt, a védő perbeszédével egyet sem értett,
- érdemben nem tudott részt venni a nyilvános ülésen a telekommunikációs eszköz meghibásodása folytán.

[22] A fentebb írtak szerint azonban eljárási szabálysértés címén kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdés a)-f) pontjában kimerítően felsorolt, és a bíróság által megvalósított törvénysértések képeznek felülvizsgálati okot. Ez azt jelenti, hogy csak a bíróság eljárásában vétett, és csak olyan eljárási szabály megszegésének vizsgálatára kerülhet sor, amely szabály megsértését a büntetőeljárási törvény a felülvizsgálat okaként tételezi.

[23] E zárt felsorolásban pedig a tisztességes eljáráshoz fűződő jog esetleges sérelme nem szerepel. A bíróságok tisztességes eljárásához fűződő jog nem eljárási szabály, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében meghatározott alkotmányos alapjog; érvényesülése a Kúria által a felülvizsgálati eljárásban – mivel az nem a Be. 649. §-ában megjelölt felülvizsgálati ok – közvetlenül nem vizsgálható. Az érintett Alaptörvényben biztosított jogát esetlegesen sértő bírói döntés az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz eljárásában orvosolható [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pont, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdés]. Amint a Kúria azt fentebb már leszögezte, az ítélet jogereje felülvizsgálati eljárás keretében kizárólag a büntetőeljárási törvényben tételesen felsorolt okok megvalósulása esetén törhető át.

[24] 2.2. A terhelt alapügyben eljáró védőjének az eljárását érintő kifogások felülvizsgálat tárgyát ugyancsak nem képezhetik. Kizárólag a védő szakmai kompetenciája körébe tartozik, hogy mit és miként tart reálisnak és megfelelőnek a terhelt érdekei szempontjából (Bpkf.II.655/2015/2.). Ehhez képest a bíróság kötelessége a védő kirendelésével kizárólag a hatékony védelem lehetőségének a megteremtésére korlátozódik, azonban nem tehető felelőssé a kirendelt védő tényleges tevékenységének hatékonyságáért (Bfv.II.1068/2017/9.). A védő kötelezettségei közt a védői eljárás sikerének feltétlen elérése nem szerepel, ezért a védő eljárása, védői tevékenysége a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható [BH 2017.114., Bfv.III.1.587/2016/2.]. Éppen ezért a kirendelt védő esetleges mulasztása sem alapoz meg felülvizsgálatot (Bfv.II.336/2019/9.).

[25] Felülvizsgálati okot egyedül az képez, ha a bíróság a tárgyalást a kötelező védelemmel érintett ügyben a védő távollétében tartotta meg [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont, 608. § (1) bekezdés d) pont]. Erre azonban maga a terhelt sem hivatkozott, amiként e felülvizsgálati ok teljesülését a Kúria sem észlelte a Be. 659. § (6) bekezdése szerinti felülbírálat keretében.

[26] 3.1. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálatnak van ugyanakkor helye, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdésének d) pontja alapján feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést valósít meg, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[27] A Be. az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált, a bíróságok tisztességes eljárásához fűződő jog keretében érvényesülő tárgyaláshoz való jogból kiindulva rendezi a terhelt jelenlétének kérdését. Ennek során egyfelől széles körben biztosítja annak a lehetőségét, hogy a terhelt a vádemelést követően a tárgyaláshoz való jogával éljen, másrészt elismeri, hogy e jogról bármely ügyben lemondjon, feltéve, hogy a bizonyításhoz nincs szükség a személyes jelenlétére, és a megfelelő garanciák – elsősorban a védő közreműködése – is érvényesülnek. Ennek megfelelően a bíróságnak a terhelt számára a saját ügyében, a jelenlét tekintetében érvényesülő rendelkezési jogát garantálnia kell {Bfv.III.18/2021/21. (BH 2022.40.) [16] bekezdés}.

[28] Az eljárási törvény az ítélet ellen bejelentett fellebbezés elbírálásának három eljárási formáját különbözteti meg: a nyilvános ülést, a tanácsülést és a tárgyalást. Főszabályként a másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsülésen intézhető el, vagy tárgyalást kell tartani [Be. 599. § (1) bekezdés].

[29] E főszabályt alkalmazva az alapügyben a másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálására nyilvános ülést tűzött ki.

[30] A Be. 425. § (3) bekezdése szerint a nyilvános ülésre a Be-ben megállapított eltérésekkel a tárgyalásra vonatkozó rendelkezések irányadók. Az eltérő szabályok figyelembevételével pedig a terhelt a nyilvános ülésen jelen lehet, azonban jelenléte főszabályként nem kötelező [Be. 599. § (4) bekezdés], így a fellebbezés a szabályszerűen idézett terhelt távollétében akkor is elbírálható, ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges [Be. 599. § (5) bekezdés].

[31] A terhelt ekként a másodfokú eljárásban, a jelenlét jogáról való lemondást [Be. 430. § (1) bekezdés] mellőzve is szabadon rendelkezhet a személyes megjelenéséről, a részére címzett idézés (értesítés) szabályszerű kézbesítése ellenére történő esetleges távolmaradásával sem akadályozva az eljárás befejezését. A másik oldalról, a terhelt jelenlétéről való rendelkezését a bíróság a másodfokú eljárásban az előbbiek szerint azáltal biztosítja, hogy lehetővé teszi számára az ítélet elleni fellebbezés személyes jelenlétében való elbírálását, illetve a személyes jelenlétével járó eljárási cselekményen való megjelenését.

[32] Ennek megfelelően a Szombathelyi Törvényszék 2022. június 7-én, a nyilvános ülés 2022. október 11-i hatánapjának kitűzésével egyidejűleg arról értesíteni rendelte a terheltet, jelenlétének biztosítása érdekében telekommunikációs eszköz használatát rendelte el, és ezzel párhuzamosan megkereste a büntetés-végrehajtási intézetet a terhelt előállítására a telekommunikációs eszköz büntetés-végrehajtási intézetben kialakított végpontjára (elkülönített helyszínen). A terhelt a nyilvános ülésre szóló értesítés kézbesítését követően a részére megküldött kézbesítési íven kérte átkísérését a nyilvános ülésre (az elkülönített helyszínre).

[33] A Be. 120. § (1) bekezdése szerint az eljárási cselekményen történő jelenlétre e törvény alapján kötelezett vagy jogosult számára a jelenlét telekommunikációs eszköz útján is

biztosítható. A törvény szövegezése nem hagy kétséget afelől, hogy az eljárási cselekményen a telekommunikációs eszköz használatával való részvétel egyenértékű a fizikai értelemben vett személyes részvétellel, ami a Be. 428. § (1) bekezdésében írt kötelezettséget teljes értékűen kimeríti, annak megfelel {Bfv.II.354/2021/7. [22] bekezdés}.

[34] Ugyanakkor: a telekommunikációs eszköz használata a büntetőeljárásban részt vevő személyeket megillető kérdezési, észrevételezési, indítványtételi és egyéb eljárási jogok e törvény szerinti gyakorlását nem érinti [Be. 124. § (2) bekezdés]. Telekommunikációs eszköz használata esetén biztosítani kell, hogy az eljárási cselekményen jelen lévő személyek a 120. § (2) bekezdés a) pontja esetén lássák és hallják, a 120. § (2) bekezdés b) pontja esetén hallják az elkülönített helyszínen jelen lévő személyeket. Az elkülönített helyszínen tartózkodó személyek részére biztosítani kell, hogy az eljárási cselekmény menetét érdemben követhessék [Be. 124. § (4) bekezdés]. Mindemellett, ha a terhelt jelenlétét telekommunikációs eszköz útján biztosítják és a terhelt a védőjével nem egy helyszínen tartózkodik, a terhelt és védője közötti tanácskozást legalább hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton kell lehetővé tenni. [Be. 124. § (3) bekezdés].

[35] Mindezen szabályok pedig egyúttal azt is jelentik, hogy a terhelt telekommunikációs eszköz útján biztosított jelenléte csak azzal a feltétellel fogadható el az eljárási cselekményen való fizikai jelenléttel egyenértékű jelenlétnek, amennyiben a telekommunikációs eszköz meghibásodásmentes működése lehetővé teszi a terhelt számára az őt – az adott eljárási cselekmény keretei között – a Be. 39. § (1) bekezdése alapján megillető jogok gyakorlását. Ha azonban a technikai eszköz működésében beállt zavarok e terhelti jogok gyakorlását kizárják, a terheltet az eljárási cselekményen jelen nem lévőnek kell tekinteni.

[36] 3.2. Az adott esetben tehát a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt feltétlen hatályon kívül helyezést kiváltó eljárási szabálysértés bekövetkezése azon áll, hogy a telekommunikációs eszköz esetleges meghibásodása kizárta a számára mindazon eljárási jogosultságok gyakorlását, amelyek őt a másodfokú bíróság nyilvános ülésén megillették.

[37] A nyilvános ülésről készített 6.Bf.54/2022/13. számú jegyzőkönyv a telekommunikációs eszköz meghibásodására vonatkozó megállapítást nem tartalmaz. Ezzel együtt a Kúria szükségesnek tartotta beszerezni a telekommunikációs eszköz segítségével a nyilvános ülés kép- és hanganyagát rögzítő felvételeket, amelyeket a Kúria felhívására a Szombathelyi Törvényszék megküldött.

[38] A felvételek alapján az alábbi megállapítások tehetők.

[39] A ténylegesen 8:38 órakor megkezdett nyilvános ülés megnyitását követően a tanács elnöke számba vette a jelenléteket, és felhívást intézett az elkülönített helyszínen jelenlévőkhöz, hogy az esetleges technikai meghibásodást jelezzék. Ezt követően – a jegyzőkönyv által hűen rögzítettek szerint – az ügyészi, majd a védői perbeszéd előadására került sor. A védői perbeszéd elhangzását követően a tanács elnöke utalt a terhelt által előterjesztett bizonyítási indítványokra, majd kérdést intézett a terhelthez, hogy kíván-e mást előadni azon kívül, mint amit a védője elmondott. Ez – tartalma szerint – egyértelműen az utolsó szó jogán tett terhelti nyilatkozat megtételére szóló felhívás. E felhívásra a terhelt szó szerinti válasza: „Egyetlenegy dolog, hogy enyhítést nem kérhetek, mert nem követtem el, tehát nem enyhébb büntetést szeretnék, mert nekem az egy nap is ezért a meg nem tett dologért sok.” A bizonyítási indítvány fenntartását tudakoló kérdésre: „Gondolom, már elutasították, mert nem kaptam rá választ.” Miután pedig a tanács elnöke tájékoztatja, hogy a bizonyítási indítványról még nem született döntés: „Akkor igazából fenntartanám, mert fontosnak tartottam, amikor leírtam, akkor is és most is.” Ezt követően 8:50 órakor a tanács elnöke tájékoztatást adott, hogy a bíróság tanácskozássra vonul vissza, amelynek tartama alatt a közvetítést szünetelteti.

[40] A felvétel 9:08 órakor folytatódott, amikor a tanács elnöke nyomban megállapította, hogy az elkülönített helyszínről a képi közvetítés továbbítása működik, ellenben az elkülönített helyszínen nem hallható a tárgyalóteremben. A tanács elnöke felhívására a terhelt és az elkülönített helyszínen jelen volt büntetés-végrehajtási felügyelő bólogatással jelezte, hogy számukra a tárgyalóteremből közvetített kép is látható és a hang is hallható. Ezután a tanács elnöke rögzítette, miszerint „igazából most arra nincs is már szükség, hogy önök beszéljenek, mert már csak mi fogunk beszélni, azt meg hallják”. Ezt követően a tanács elnöke kihirdette a terhelti bizonyítási indítványok elutasításáról szóló végzést, majd pedig a másodfokú ítéletet. A másodfokú ítélet rendelkező részének kihirdetése közben ismételten kérdést intézett a terhelthez a telekommunikációs eszköz működésével kapcsolatban, amelyre a terhelt ismét jelezte, hogy a tanács elnöke hallható és látható számára. A közvetítés az ítélet kihirdetését követően 9:14 órakor ért véget.

[41] A felvétel tartalmával kifejezetten ellentétes tehát a terhelti állítás, miszerint:

- nem terjeszthette elő a védőbeszédét,
- kérte a védőjével történő, ellenőrzés nélküli egyeztetés lehetőségét,
- nem volt lehetősége tiltakozni a védői perbeszéd általa kifogásolhatónak tartott tartalma miatt (ezzel szemben a valóságban éppen a védőbeszéd után kapott szót a tanács elnökétől),
- a bizonyítási indítványokról döntést követően az ügyész és a védő is felszólalt (ezzel szemben a valóságban a bizonyítási indítványok elutasítása után a tanács elnöke nyomban kihirdette az ítéletet, anélkül, hogy az eljárásban részt vevő bármely személynek a továbbiakban szót adott volna).

[42] A felvétel alapján tehát a kétirányú kommunikáció lehetősége egészen addig biztosított volt, amíg a bíróság az ítélet kihirdetését követően vissza nem vonult tanácskozni. A terhelt számára a lehetőség adott volt, hogy a korábbi beadványában előterjesztett bizonyítási indítványának további indokát adja, miként saját védelmében is szólhatott az utolsó szó jogán (Be. 545. §). A védőjével történő tanácskozásra kétségkívül nem került sor, ugyanakkor a terhelt erre irányuló szándékát nem fejezte ki, noha ezt a bíróság tanácskozás céljából történő visszavonulását megelőzően technikai hiba nem zárta ki.

[43] Mindez pedig azt jelenti, hogy a telekommunikációs eszköz alkalmazása mellett is érvényesült a terhelt számára a nyilvános ülés keretei között biztosított valamennyi eljárási jogosultság, azok gyakorlását a telekommunikációs eszköz működésének későbbi – az ügydöntő határozat kihirdetését közvetlenül megelőzően fellépő – technikai fogyatéka nem gátolta. Azt ugyanis a másodfokú bíróság eljárási tanácsának elnöke az eljárási törvénnyel összhangban rögzítette, hogy az ügydöntő határozat kihirdetése alatt, illetve azt követően a terheltet már semmilyen, a hangjának a telekommunikációs eszköz útján történő továbbítását igénylő jogosultság – így a vallomástétel [Be. 39. § (1) bekezdés f) pont], bizonyítási indítvány előterjesztése vagy az utolsó szó jogán tett felszólalás [Be. 39. § (1) bekezdés g) pont], illetve a jogorvoslat joga [Be. 39. § (1) bekezdés i) pont] – nem illette meg.

[44] Mindez azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság nyilvános ülésén a telekommunikációs eszköz meghibásodása nem akadályozta a terheltet eljárási jogainak gyakorlásában, ezért a nyilvános ülésen való jelenléthez fűződő joga sem szenvedett sérelmet. Következésképpen a terhelt a telekommunikációs eszköz útján a nyilvános ülésen jelen volt, így a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétlen hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés sem valósult meg.

[45] 4. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése

szerint tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[46] *A döntés elvi tartalma*

Nem valósul meg abszolút eljárási szabálysértés, ha a fogva lévő terhelt jelenléte technikai eszköz alkalmazásával biztosított a másodfokú bíróság nyilvános ülésén, és a kép- és hang továbbításának esetleges hibái a jegyzőkönyvből kitűnően nem akadályozzák a terheltet az őt a nyilvános ülés keretei között megillető terhelti jogok gyakorlásában.

[47] V. A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[48] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. október 2.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró